

En kort bröllops-sång,
fattad då den ehrewyrdige
och högwällärde herren,
ma...

Hagert, Daniel,

1 Ic 1690 Kijhl, Georgius

National Library
of Sweden

En kort Bröllops - Sång

Sattad

Då den

Ehrevärdige och Högwärdige Herren /

Mag. **GEORGIUS**

B S S N S /

Wälsförordnat Scholæ Rector vthi

Helsingfors

B R U D O U N N E N /

Öch vhen

Ehreborne och mycket Dygdessamme Matrona

S. ELSA STELLA /

B R U D E N

Vthi Förmåmbdt och Hederwärdigt Samwåmb An-

no 1690. den 29. Junij i Helsingfors sin Nöije-råke

Wigjel . Daggh begingo.

Öfversendt til en wälmeent Ahretienst af Contra-
henternes Zienskyldige.

DANIEL H A S E R T.

Tryckt i Åbo af JOHAN Winter / Kongl. Booft.

DEDICATIO.

Het är ett långe Tidh/ seen Pallas mände löna
 Bland andra lärde Män/ Ehr Dngd Magister
 R. J. H. L.
 Och Ehr för mycken flit medh Abre-Krank be-
 fröna

At Edert Dngde-Namn en tager någon
 hvjhl

Du har och Dngden fått ett effter Tryck och värde/
 I ty war Konga Nådhar har satt Ehr til den Ort/
 Der Landzens Barn bli i Bosligh öfning lärde
 Der Hfligheet och Dngd/ för alting sättes foort;
 Och som alt Dngemähl/ all Viffz och lefnadz Wandel
 Ett Endst der i består at ha ett sin-rikt Namn
 Du måst man på den Ort/ anföra wäl sin Handel
 Der man kantäncka bli/ för satt i Koligh Hampn/
 Märck när man hafwer lærdt rätt Werldzens Werling weta.
 Då fordra/ Tijden/ Åhr/ och Stund, at så nån Roo
 Der Hogh och Sinnen må sigh fredsam hvjla leta
 I Nöthens lufwa Bådd i Sällheez Aichta Boo:
 Ett är thet mödan wärdt/ här oförlijligt Prunka
 Medh swakand Styl/ och så förglömma saken bort
 Der om man skrifwa will: En annan må wäl funcka
 Medh en onödigh Zhr/ Jagh wil rätt göra kort/
 Och af en trogen Plicht af Plichz förbundne Sinne
 Til Tienst medh denne Påst affärda någon dicht
 Du tagh Tro-bundne Siäl/ hwad du til nöjse finner
 Döm meer om Singers Pund/ än Ordens ringa
 Wicht.

Aria.

Melodien af Samuelis Columbi Poëtiske Skrifter.

Cantus.

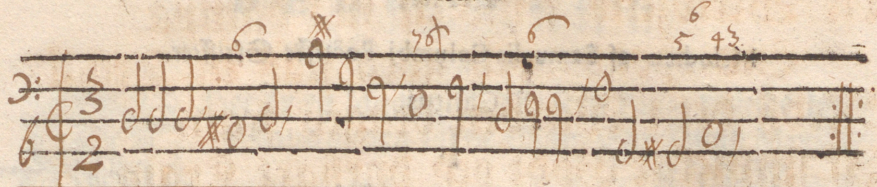
I.

När man på Wärldzens Wärling täncker
Jämbr' Synen / Sinnen Konst-rigt läncker

Och på all des fäfänga stoor / Märck / grant be-
Ut skada hwad der inneboor :

sinna Eh och sij! Från Tråldom ingen slipper frh.

Bassus.

2.

Alt hwadh på Jorden är och krålar/
 I Lufften / Haaff och Skogar all/
 Til Menskans Tienst det ijdigt trålar
 At alt sin Plicht den wissa skal;
 Men i så höggh des Konga: Macht
 Sins stort ett Namn och ringa Krafft.

3.

Dy måst man wissligt Sinnen låmpa/
 Strax vtthi Tijdh siggh achta wähl/

At

Alt Werldzens willo eij må dämpa/
— Ens Hogh / och göra sig en Tråål/
Medh det i Werlden drages fram
Af smincefat Godz och dyrbart Kram.

4.

Eij är thet åth i Lufften flyga
Når som en Jorda · Kropp eij måhr/
Bland Himblens Skyar, högt sig smyga
Den i en Snara fången står;
Dy är bäst föllia Jorden wedh/
Den högst wil flyga faller nedh.

5.

Dy alting snart sitt wörde mister/
Når Prydnan går och faller aff/
Så har och Skönheet sine Brister
Des Lust färswinner Lijf ett Laaff
Men trogen Siäl och wänligt Sinn
Är aldrabåsta Skatten min.

6.

En Gyllen · Tråål aff stoorra Skattar
Som

Som knapt på dem nån ånda weeth/
Eij annat wil medh Sinnen fatta/
An sliske Ting; Förnöyligheet/
Men intet mehr migh nöija kan
An gott och lustigt Ahta, Stand.

7.

Här plågar Dygden två föreena/
Att två för en Man kunna stå/
Mehre kunna två än en allena
Tu mindre en än två förmåhr/
Dy styr D Himmels detta Stånd
Som bundet blir medh Ahta, band

8.

Der twenne är i Hielp och Rådhe
Och Lijka, sindte drifwa Titt/
Der står man bettere moth all Wåde
Då begge göra der til sitt;
En är den andras höggra Hand
D Himmels, lustwa Ahta, Stand.

Så

9.

Så blir all Möda dem en Gammman /
En liusli Tråldom är en Frögd /
Jämdrächtigt två ett Dof dra samman
Den ena imedh den andra nögd /
Så bindes två othi ett Band /
Så knytes samman Ahta - Stand.

10.

Eij är det äth sin Hierna plåga /
Om den rallsfulla Werldens Gruus
Hwadh är ^{int} äth medh höga wåga
Medh Paek at wistas i ett Huus;
Tredubbelt Säll / tagh skattar den
Som får en Dygd - förtrogen Wån.

11.

Så är dett sant eij kan nån wågra
Hwadh Himblens Kraffter styrra wil
Dygd öfwer Aßwundz, Macht då segrar
Och ondskans Dant måst tija stul /
Dyräck D Gudh din starcka Hand /
Dem som intråda detta Stand.

Be.

12.

Beskärm O Himmel desse Hiertan
Lät dem medh dygdens Plantor groo
Ufbögh O Gudh All sorg och smärtan
Lät dhem i Ahta sämio boo.
Til des at dhe ett Engla stand
Inträda i the waldas Land !!!

E N D E.

